

EFFATA

Periodiek van de Effatagemeenschap Nijmegen

Pinksteren 2025

Jaargang 19 nummer 3 Pinksteren 2025

In dit nummer

Natuurlijk staan we stil bij het overlijden van de ene en het aantreden van de andere paus op de pagina's 6, 7, 8, 9, 10

Onze trouwe columnist Arjan Broers vertelt wat een bijna dood ervaring met mensen doet op pagina 11

Piet Luykx is een markante parochiaan met markante opmerkingen. U leest over zijn leven op de pagina's 13, 14, 15

Effata is er voor én door de grote betrokkenheid van u allemaal. Wat de vrijwilligers zoal doen leest u in 'Vanuit het locatieteam', en in een aparte bijdrage op pagina 21

Was u niet bij de expositie 'Geloof in de toekomst'? Een verslag kunt u lezen op pagina 22

Er gaat weer een bijzonder cultureel evenement in onze kerk plaatsvinden. Voorstelling Ekaterina Levental. U leest erover op pagina 23

De Geest opzoeken

In de aanloop en bij de start van het conclaaf op 7 mei, waarin kardinaal Prevost is gekozen tot paus Leo XIV, is de hymne Veni Creator Spiritus gezongen, voor leiding door de Heilige Geest. Heel menselijk om hulp te vragen als je voor een zo belangrijk moment staat om een nieuwe paus te kiezen, waarbij de verschillen in visie op kerk en wereld behoorlijk uiteenlopen. En tóch de eenheid bewaren, want dat is waar de kardinalen én wij ook toe worden opgeroepen in de Eucharistie: één van hart, één van geest te zijn. Een mini-‘conclaaf’ is deze maanden gestart in Nijmegen, namelijk de vorming van een pastoraal team voor heel Nijmegen, dat per 1 juli van start moet gaan. Hieronder leest u er meer over. Ook wij, de pastores van Nijmegen, hebben gebeden om leiding van de Heilige Geest, en zullen dat blijven doen, ook na 1 juli.

Als je van enige afstand, met een seculiere blik, kijkt naar mensen, kardinalen en pastores die de Geest aanroepen, dan kan de gedachte opkomen dat om de problemen heen gedraaid wordt in een ritueel met wollige taal. En dat zal ook best wel eens het geval zijn, als de geleefde overtuiging van de aanwezigheid van de Geest mist, en er bovendien grote onzekerheid bestaat wat een juiste keuze of besluit is. Maar er rust wel een verantwoordelijkheid op de schouders!

“...zoeken waar
Gods aanwezigheid bij
de mensen zich toont”

Omgaan met de Geest, met Pinksteren in het vooruitzicht, laten we daar meer over nadenken. Christelijk geloven gaat altijd gepaard met twijfel, zelfs met ervaringen dat God er helemaal niet meer is voor jou: leven in de spreekwoordelijke woestijn. Twijfel kan betekenen dat leven in Gods alomtegenwoordigheid niet direct zo voor hand ligt. Ze kan je zomaar ontglippen. Dus een actieve grondhouding om met Gods alomtegenwoordigheid, met de Geest, samen te leven lijkt me heel heilzaam. Hoe doe je dat? Om te beginnen met bidden, het Veni Creator Spiritus kán maar hoeft niet. In ieder geval zoeken waar Gods aanwezigheid bij de mensen zich toont, zoals in de liefde en goedheid die we elkaar laten zien. Maar ook ervaringen koesteren van de aanwezigheid van de Geest in bijzondere momenten, en hierover vertellen. Zo komt Pinksteren elke dag dichterbij.

*Namens collega René Klaassen wens ik u allen een Zalig Pinksterfeest.
Hans Hamers O.P.*

*De Heilige Geest daalt neer op de
Maagd Maria en de apostelen op
de dag van Pinksteren.
Miniatuur uit Très Riches Heures
du Duc de Berry*

Van het pastoraal team

Vorming nieuw Pastoraal Team Nijmegen

In februari heb ik na de viering een mededeling van het bisdom voorgelezen, waarin de vorming van één pastoraal team voor de hele stad Nijmegen (inclusief Berg en Dal en Malden) wordt aangekondigd. Dit team, zo stond in de mededeling, zal per 1 juli van dit jaar aantreden en wel onder leiding van een nieuwe pastoor, Sacha Steijaart. Momenteel is hij nog pastoor van Asten-Someren. Één pastoraal team dus, maar er blijven wel twee parochies, namelijk Heilige Drie-Eenheid en Heilige Stefanus, waar Effata onder valt. Er blijven dus ook twee parochiebesturen.

In het nieuwe pastoraal team voor Nijmegen nemen alle aangestelde priesters, diakens en pastoraal werkers van de twee parochies deel. Samen met de nieuwe pastoor bestaat dat team uit negen pastors.

Het Pastoraal Team Nijmegen, v.l.n.r.: Mikhal Tabak S.C.J.; pastoor Sacha Steijaart; Henk Welling, diaken; Nick Kersten pr.; Joska van der Meer, pastoraal werker; Zr. Catharina o.p., catechist; Hans Hamers o.p., pastoraal werker; Els Geelen, pastoraal werker, Jesús Manuel Baena Valbuena S.C.J.

Ik hoor regelmatig de vraag wat dit gaat betekenen voor Effata. Wat wil de nieuwe pastoor? Nou, hier is niet zo 1-2-3 een antwoord op te geven. Op initiatief van de bisschop is een teamvormingsproces ingezet. Daar is ook externe begeleiding voor aangetrokken. Het is nadrukkelijk de bedoeling dat het team als team gaat functioneren, dus met respect voor verschillen en waardering voor elkaars talenten. Dat vraagt veel synodale luisteroefening. Dit is ook nodig want de pastores van de parochies H. Drie-eenheid en H. Stefanus moeten elkaar nog beter leren kennen, om daarna samen de toekomst van katholiek Nijmegen in de steigers te zetten.

De bisschop geeft niet de pastoor per 1 juli een opdracht, maar het nieuwe team krijgt een opdracht. Dat is nieuw, en ook heel hoopvol. Officieel gaat het nieuwe pastorale team van Nijmegen per 1 juli van start, maar het proces gaat door, en het is nooit af. Zo gaat dat in de kerk. Uitkomsten zijn ook niet zeker. We zullen in het team, maar ook binnen onze gemeenschappen, goed naar elkaar moeten luisteren, op een synodale manier, om te ontdekken wat de H. Geest ons te zeggen heeft, om de kerk in Nijmegen op en uit te bouwen.

Hans Hamers O.P.

Van het locatieteam

U heeft zich wellicht eens afgevraagd: 'Wat doet zo'n locatieteam nou eigenlijk?' Het antwoord daarop is: Heel veel uiteenlopende zaken'. Als u onze website bekijkt, hebben de vijf leden een verschillend aandachtsgebied. En zij rapporteren daarover zelfstandig, zoals u ook in dit blad kunt lezen.

Maar als voorzitter werd ik onlangs gebeld dat er een lekkage was in de pastorie, op de werkplek van pastor Hans Hamers. Ik ben gaan kijken; het lek kwam van de kamer erboven. Op de deur geklopt, geen antwoord, toestemming gevraagd via de verhuurder KBS. Ook op die kamer kwam het water langs de lamp (die het overigens niet deed) naar beneden. Kamer 7 was helemaal onder water gelopen met flinke waterschade. De kamer moest ontruimd worden, en de Crea-kamer als voorlopige kamer voor de kamerbewoonster ingericht. En we dienden contact met de verzekering te zoeken vanwege de schade. Verder naar de zolder geklommen, en daar bleek de boiler uitgebreid water te lekken. Een emmertje onder het lek geplaatst; hoe zet je zo'n boiler uit, en wie moeten we bellen voor een spoedreparatie?

Er was meer. De elektriciteit was uitgevallen; op alle kamers op de eerste verdieping was er geen stroom meer, terwijl elke kamer een koelkast heeft... Gelukkig bleek de stroomstoring slechts tijdelijk te zijn. Ook kon er niet gedoucht worden.

Waarom ik dit vertel is, dat mij opviel hoeveel vrijwilligers dan in actie komen om te helpen. En ook vertel ik dit omdat het laat zien dat pastor Hans Hamers weer helemaal terug is. Naast zijn pastorale kwaliteiten ziet hij kans om dit type technische problemen op te lossen.

Bij een recente inventarisatie blijken wij als Effata gemeenschap meer dan 90 vrijwilligers te hebben. En ieder zet zich in met zijn of haar eigen kwaliteiten. Ik ben u allen hiervoor heel dankbaar. Want alleen zo kunnen we een levende gemeenschap blijven.

Nu gaat de periode beginnen dat veel mensen korte of langere tijd op pad gaan. Wij wensen u allemaal een heel mooie zomer en vakantie, en we hopen u in september weer gezond en met nieuwe energie te kunnen ontmoeten.

*Namens het locatieteam,
Dirk-Jan de Rooij*

In Memoriam Paus Franciscus

Na het overlijden van Paus Franciscus wilde de redactie -uiteraard!- Peter Nissen benaderen om te vragen hierbij stil te staan. Maar Peter was die periode gevelt door ziekte. We hebben bijgaande tekst overgenomen van zijn Facebook-pagina. De tekst was oorspronkelijk geschreven voor de website van de Raad van Kerken in Nederland. Peter gaf in de inleiding bij de tekst aan: 'Hij betekende veel voor mij'.

In memoriam paus Franciscus. De paus van ontmoeting en nabijheid

Op Paasmorgen verscheen hij nog op het balkon van de Sint-Pieter in Rome om, slechts met moeite verstaanbaar, de zegen over stad en wereld uit te spreken. Daarna liet hij zich in de pausmobiel over het plein rijden. Hij wilde, hoe zwak ook na een dubbele longontsteking en twee maanden ziekenhuisverblijf, bij zijn mensen zijn, bij al die gelovigen die in dit Jubeljaar als 'pelgrims van hoop' naar Rome zijn gekomen. De volgende morgen, nog vroeg in de morgen (zo begint het paasevangelie bij Johannes), is hij overleden: paus Franciscus.

Revolutie van de tederheid

In ruim twaalf jaar pontificaat, dat op 13 maart 2013 begon, heeft hij een beweging in de Rooms-Katholieke Kerk in gang gezet waarvan velen hopen dat zij onomkeerbaar is. Van een docerende kerk, een kerk met een opgeheven vingertje, heeft hij een luisterende en milde kerk gemaakt. In een van zijn eerste documenten, de apostolische aansporing *Evangelii Gaudium*, 'Over de vreugde

van het evangelie', uit november 2013 schreef hij dat met de menswording van de Zoon in de geschiedenis van de mensheid een 'revolutie van tederheid' in gang is gezet. Die revolutie van tederheid wilde hij ook in zijn eigen geloofsgemeenschap gestalte geven. Gedurende zijn pontificaat is geen enkele theoloog in de ban gedaan en is geen enkel theologisch geschrift veroordeeld. Bij de benoeming in 2023 van de nieuwe prefect voor het Dicasterie (voorheen Congregatie) voor de Geloofsleer, de indirecte opvolger van de inquisitie, zijn landgenoot Victor Manuel Fernández, zei hij het onomwonden: uw afdeling van de curie heeft vroeger als een waakhond op dwalingen gejaagd, en dat soms met immorele methoden. Dat is niet langer de bedoeling: 'wat ik van u verwacht is iets heel anders, namelijk bijdragen aan de verkondiging van de vreugde van het evangelie.' In de reorganisatie van de Romeinse curie, een jaar eerder, had het Dicasterie voor de Geloofsleer de voorrangpositie in de curie al moeten inleveren

ten gunste van het Dicasterie voor de Evangelisatie.

De vreugde van het evangelie verkondigen, dat was vanaf het begin de rode draad in het pontificaat van paus Franciscus. De juist geciteerde apostolische aansporing uit 2013 bevat in zekere zin al de thematiek van twee van de vier encyclieken die paus Franciscus publiceerde en die ook buiten de Rooms-Katholieke Kerk veel waardering vonden. De vreugde van het evangelie vraagt dat wij ons inzetten voor het behoud van de schepping en van onze planeet aarde, 'ons gemeenschappelijk huis'. Dat is de thematiek van de encycliek *Laudato Si'* uit 2015. Diezelfde vreugde vraagt ook van ons dat wij ons sterk maken voor wereldwijde verbonden, voor broederschap en zusterschap. Dat was de thematiek van de encycliek *Fratelli tutti* uit 2020.

Liefde voor de armen

Beide encyclieken hebben als titel een citaat gekregen van Franciscus van Assisi, die een broeder van de armen wilde zijn, een 'mindere broeder'. Jorge Mario Bergoglio was de eerste paus in de kerkgeschiedenis die de naam van de poverello van Assisi als pausnaam koos. In de herinneringen die hij aan de journalist Carlo Musso vertelde en die eerder dit jaar in druk verschenen onder de titel *Hoop*, onthulde hij hoe hij op die naam kwam. Toen tijdens het conclaaf duidelijk werd dat hij een serieuze kanshebber op de pauskeuze zou zijn, vertrouwde de Braziliaanse kardinaal Cláudio Hummes, zelf een minderbroeder, hem toe: 'vergeet de armen niet.' Toen wist Bergoglio welke pausnaam hij zou aannemen als hij verkozen zou worden.

Zijn voorliefde voor de armen en verdrukten was duidelijk. Zijn eerste reis als paus bracht hem naar het eiland Lampedusa, waar de Noord-Afrikaanse bootvluchtelingen aankwamen. Hij vertelde in zijn herinneringen dat de boot waarmee zijn grootouders en zijn vader Mario eigenlijk gereisd zouden hebben toen zij vanuit de verarmde streek van Piëmont in Italië naar Argentinië emigreerden, schipbreuk had geleden. Omdat zijn ouders nog spullen moesten verkopen, hadden zij hun reis overgeboekt naar een volgende boot, en dat was hun redding. Paus Franciscus hield er een levenslange sympathie aan over voor arme mensen die elders in de wereld hun geluk zoeken. Een sympathie die hij helaas met steeds minder wereldleiders deelt.

Ook al in het eerste jaar van zijn pontificaat lanceerde paus Franciscus voor de kerk het beeld van een veldhospitaal. Zij moet nabij zijn bij lijdende mensen, dichtbij de plek waar de wonden

vallen, midden in een wereld die door kwetsbaarheid wordt getekend. Die nabijheid bij hen die gewond en gekwetst zijn, doortrekt zijn pontificaat. De bootvluchtelingen kregen in 2019 een monument op het Sint-Pietersplein in Rome: een beeld van de Canadees Timothy Schmalz, wiens beeld van de dakloze Jezus inmiddels ook bij vele kerken in de wereld te zien is. In de zuilengalerij van hetzelfde plein kwamen er douchecabines, toiletten, een kapper en een artsenspost voor de daklozen van Rome. Al meteen in het eerste jaar van zijn pontificaat ging paus Franciscus op Witte Donderdag naar een gevangenis om daar in de kapel de voeten te wassen van gedetineerden. Dat bleef hij elk jaar doen. Hij waste de voeten van mannen en vrouwen, christenen en moslims, soms ook van daklozen of vluchtelingen. Nog dit jaar, vier dagen voor zijn overlijden, bezocht hij op Witte Donderdag een gevangenis. Hij was te zwak om zelf de voetwassing te verrichten, maar hij begroette zeventig gedetineerden persoonlijk en bad het Onze Vader met hen.

Adrianus VII?

Paus Franciscus heeft ook ooit onthuld dat hij even aan de pausnaam Adrianus had gedacht. Die gedachte werd ingegeven door het voorbeeld van de enige Nederlandse paus uit de kerkgeschiedenis, Adrianus VI, die inzag dat de Rooms-Katholieke Kerk een hervorming nodig had en dat die hervorming in de Romeinse curie moest beginnen. Daar was ook paus Franciscus zich terdege van bewust. Bij herhaling bekritiseerde hij het klerikalisme en de carrièrejacht van prelaten als een groot kwaad in de kerk, bijvoorbeeld in de kersttoespraak tot de curie van 2014. Hij deed dit in ondiplomatieke bewoordingen, die hem ook vijanden bezorgden, zeker ook in de kring van zijn naaste medewerkers. In de twaalf jaar van zijn pontificaat is hij er echter in geslaagd een deel van het Romeinse bestuursapparaat te vernieuwen. Vrouwen, vooralsnog vooral zusters, kregen belangrijke benoemingen in het Vaticaan. In januari 2025 werd voor het eerst een vrouw, zuster Simona Brambilla, benoemd tot prefect van een van de dicasteries, met een kardinaal als adjunct aan haar zijde, een kleine revolutie in deze eeuwenoude institutie. Paus Franciscus benoemde bisschoppen uit perifere gebieden tot kardinaal, want hij wilde de wereldwijde veelkleurigheid van de kerk ook in het Vaticaan zichtbaar laten worden. In 2022 hervormde hij de curie. Hij reorganiseerde de financieel-economische aangelegenheid van het Vaticaan met het oog op grotere transparantie en hij stelde een adviescommissie in van negen kardinalen, die in de Nederlandstalige media al snel

K9 ging heten (met een knipoog naar de Vlaamse meidengroep K3).

Paus Franciscus was de eerste jezuïet die tot paus werd gekozen. Als jezuïet wist hij dat een hervorming van de kerk tijd nodig heeft. Hij was gevormd in de spiritualiteit van de 'onderscheiding van geesten'. Die vraagt om geduld, om luisteren naar elkaar en naar wat de Geest ons te zeggen heeft. Daarom voerde paus Franciscus op omstreken punten als het verplichte celibaat, de toelating van vrouwen tot het ambt en de inzegening van relaties tussen mensen van hetzelfde geslacht geen revolutionaire vernieuwingen door, tot teleurstelling van sommigen. In besloten kring liet hij soms wel zijn voorkeur blijken, bijvoorbeeld voor de toelating van vrouwen tot de diakenwijding. Maar hij wist dat veranderingen op deze punten ook op grote weerstand konden rekenen onder een deel van de bisschoppen en priesters, vooral onder hen die nog onder zijn beide voorgangers waren gevormd en benoemd. Daarom koos hij voor geleidelijkheid en prudentie. Hij gunde anderen de tijd om te wennen aan verandering.

Luisteren naar elkaar

Luisteren was ook het sleutelwoord in het synodale proces waartoe hij de wereldkerk opriep. Er startte een breed consultatieproces in parochies, bisdommen en religieuze gemeenschappen. Twee maal vond in Rome een bisschoppensynode plaats rond het thema synodaliteit, in 2023 en in 2024. Voor het eerst namen aan die synode ook niet-bisschoppen deel, ook leken en vrouwen, deels ook met stemrecht, opnieuw een kleine revolutie in het Vaticaan. In 2025 ging het synodale proces de fase in die volgens paus Franciscus de belangrijkste was: die van de indaling en toepassing op het niveau van de bisdommen en parochies.

De opening van de eerste synode over synodaliteit ging gepaard met een bijzonder gebedsmoment: een oecumenische viering op het Sint-Pietersplein. Paus Franciscus had de broeders van de oecumenische gemeenschap in Taizé uitgenodigd om die voor te bereiden en hij nodigde leiders van een aantal zusterkerken uit om mee voor te gaan. Zo gebeurde het dat de zegen op het Sint-Pietersplein door vertegenwoordigers van verschillende christelijke kerken werd gegeven, onder wie de Nederlandse aartsbisschop van de Oud-Katholieke Kerk, Bernd Wallet, en de secretaris van de Lutherse Wereldfederatie, dominee Anne Burghardt.

Er is al vaak op gewezen dat paus Franciscus, anders dan zijn voorganger paus Benedictus XVI, geen groot academisch theoloog was. Hij heeft geen dikke en zwaarwichtige boeken op zijn naam staan. Zijn bijdrage aan de oecumene is er meer een op het praktische vlak van de ontmoeting. Hij bezocht in 2016 de lutherse kerk in Lund (Zweden) om daar samen met vertegenwoordigers van de Lutherse Wereldfederatie het begin te markeren van de herdenking van vijf eeuwen Reformatie. In 2018 bezocht hij het Oecumenisch Instituut in Bossey bij Genève om het zeventigjarig bestaan van de Wereldraad van Kerken te vieren. De secretaris-generaal van de Wereldraad, Jerry Pillay, herinnert zich dat paus Franciscus tijdens dat bezoek tegen hem zei: 'Zullen we elkaar bij de hand nemen, om te laten zien dat wij samen optrekken?' Dat was zijn oecumenische boodschap, zijn oecumene van het hart: wij moeten samen verder trekken, samen bidden en samen werken waar we maar kunnen.

Dat straalde hij ook uit bij zijn ontmoetingen met leiders van de orthodoxe en oriëntaalse kerken, zoals de Oecumenische Patriarch Bartholomeus van Constantinopel, de Koptische paus Tawandros II en Ignatius Aphrem II, de Syrisch-Orthodoxe patriarch van Antiochië. Bartholomeus, die wel 'de groene patriarch' wordt genoemd, was zijn kompaan in de inzet voor een duurzame toekomst van de aarde. Samen met hem had hij gehoopt eind volgende maand Turkije te bezoeken om het zeventiende eeuwfeest van het Concilie van Nicea samen te kunnen gedenken en vieren.

Het heeft niet zo mogen zijn. Daags na het hoogfeest van de Verrijzenis is paus Franciscus de eeuwigheid binnengegaan, op naar een leven zonder eind in de schoot van Gods barmhartigheid. Moge zijn gedachtenis ons tot blijvende zegen zijn.

Peter Nissen

Paus Leo XIV bezoekt op 10 mei het graf van zijn voorganger in de Santa Maria Maggiore.

*De favoriete icoon van paus Franciscus
in de Santa Maria Maggiore.*

*De favoriete icoon van Paus Leo XIV
Beeltenis van Onze Lieve Vrouw van
Goede Raad uit Genazzano*

Paus Franciscus: 'Dankzij Maria kan de mensheid opnieuw glimlachen en hopen'.

De nieuwe paus

Het *Nederlands Dagblad* vroeg Nadia Kroon om een reactie op de nieuwe paus Leo XIV.

Zij reageerde als volgt.

Ik zag een nederige, rustige man op het balkon. Hij stond er niet wild enthousiast te zwaaien en hooghartig te oreren. Hij liet zijn emoties zien, dat vond ik mooi. Hij sprak in zijn voordracht met de mensen, hij was op hen gericht. Hij lepelde niet zomaar wat woorden op. Hij sprak over een kerk voor iedereen, had het over vrede en dialoog. Hij lijkt mij een man die weet wat er leeft. Ik heb er voorzichtig vertrouwen in.

En vooral dat hij de lijn van Franciscus wat betreft het synodaal proces zal voortzetten. Dat was mijn grootste zorg, of de nieuwe paus dat zal doen. Maar dat we een gematigde nieuwe paus hebben, stemt mij blij. Hij heeft pastorale ervaring in de armste gebieden van het zuidelijk halfrond. Ik denk dat hij in dialoog zal gaan, oog voor de vrouw in de kerk heeft en voor maatschappelijke vraagstukken, zeker waar het de meest kwetsbaren betreft.

Ik denk ook dat hij dit soort vraagstukken kan handelen en het synodale proces kan implementeren. Zeker als je leider van de augustijnse orde bent geweest. Ze hadden, voor zover ik nu kan inschatten, geen betere paus kunnen kiezen.

Nadia Kroon O.P.

Nomen est omen

Gedachten over de nieuwe paus

De vergelijking van de pausverkiezing met een democratische verkiezing gaat in heel veel opzichten mank. Dat is onvermijdelijk; democratie en het werk van de heilige geest staan behoorlijk ver van elkaar af. Niet alleen het keuzeproces maar ook het begin van de nieuwe leider is anders. Bij een democratie weten we waar de gekozene voor staat, bij de paus is dat eigenlijk niet het geval. De paus gaat verrassen. Een paar aanknopingspunten hebben we wel. De eerste presentatie (balkonscène) is veelzeggend. Franciscus' eerste woorden waren 'bona sera'. Gewoon beginnen met iedereen goedenavond wensen, van mens tot mens. Het was kenmerkend voor zijn pausschap.

En we mogen onze gedachten laten gaan over de boodschap die deze paus met zijn naam uitdraagt. Dat heeft onvermijdelijk een speculatief gehalte. De dertien Leo's voor hem kenden de nodige verschillen. Zo is er Leo XII, die de toon zette voor een zeer conservatieve eerste helft van de 19^e eeuw, waarna Leo XIII de kerk weer bij de tijd bracht. Straks meer hierover.

Maar iedere Leo zal zich uitzetten met de erfenis van de eerste Leo, 'de Grote' (400-461). In talloze preken legde hij mede de basis van de theologie. Zo komt bij hem al het begrip 'waardigheid' voor op een manier die raakt aan de betekenis die we er tegenwoordig aan geven: een onvervreembare eigenschap van ieder mens. Over hem gaat ook het verhaal (de 'mythe') dat door zijn interventie de leider van de Hunnen uit het oosten, Attila, ervan afzag om Rome te bestormen. Zal deze paus dreiging(en) uit het Oosten in het hoofd hebben gehad toen hij zijn naam koos?

De nieuwe paus heeft al een behoorlijke tip van de sluier opgelicht met een verwijzing naar Leo XIII, en daarmee de herinnering aan Leo XII terzijde geschoven. Leo XIII legde met zijn encycliek 'Rerum novarum' ('Over de nieuwe dingen') de basis voor wat tegenwoordig heet 'de sociale leer van de kerk'. In de 20^e eeuw was dit gedachtegoed het middel bij uitstek waarmee de kerk om de tegenstelling tussen communisme en kapitalisme oversteeg. Tegen de eerste formuleerde de leer afkeer van blinde collectieven; het leidde tot Johannes Paulus' verzet tegen communisme. Tegen de tweede formuleerde de leer afkeer van doorgeslagen individualisme en consumptiezucht. Afgelopen decennia, met het ongebreideld kapitalisme, hadden we vooral een paus nodig die de keerzijde daarvan heel krachtig benadrukte. En die hadden we met Franciscus.

En nu? Leo XIV heeft verwezen naar de vernieuwende kracht van Leo XIII, en aangegeven dat de tijd voor nieuwe uitdagingen staat. Hij noemde met name oorlogen (zijn eerste woorden waren een vredeswens) en artificiële intelligentie (AI). In verband met het laatste gebruikte hij de notie 'menselijke waardigheid'. In alledaagse discussies over AI hoor je dat begrip niet vaak. Ik stel me (nog) niet voor dat de ouder in gesprek met het kind over smartphonegebruik, of de privacyfunctionaris met de werknemer, als argument gebruikt dat digitale tools de waardigheid van de ander ondermijnen. Maar dat kan nog komen, want de paus raakt een gevoelige snaar als hij de gevaren van AI voor de mens verwoordt. We wachten met spanning af.

Marcel Becker

Column

Arjan Broers

De man die uit zijn hoofd viel

Er kwam een man met me praten, want hij was benard. Een boomverzorger, die in het zomerseizoen ook steigers op festivals bouwt. Afgelopen jaar stond hij op acht meter hoogte te werken toen er iets misging. Hij voelde zich achterovervallen, zag zijn zekering losschieten. Hij spreidde zijn armen en dacht, in een flits: 'Dit is het dan. Wat is het mooi geweest.'

Hij werd wakker in het gras – en stond op. Iedereen die het zag was met stomheid geslagen. Maandenlang was hij euforisch, met een beurs lijf dat overal pijn deed en met een verrukkelijk gevoel: ik mag leven! Ik mag leven!

Nu merkte hij dat zijn lichaam hersteld was, maar dat hij voortdurend aangedaan was. Het licht in de morgen, een oude boom, een knuffel van zijn zoon – bij het minste of geringste was hij in tranen. 'Wat is er met me aan de hand?', zei hij. 'Wat is er in wezen met me gebeurd?'

Ik vond het een verhaal van Pasen en Pinksteren. Van vallen en opstaan, oneindig dankbaar zijn om de genade van het leven – tot het snakken naar zicht op de betekenis ervan. Wat is er in Godsnaam gebeurd?

Ik opperde de man, de leerlingen van Jezus indachtig, dat hij misschien eerst de hele ervaring moest doorvoelen, en dat er op z'n tijd duiding zou komen. Een advies dat ik zelf ook goed kan gebruiken, hongerig naar zin als ik ben, én snakkend naar overzicht en zekerheid. Maar echt – nu spreek ik mezelf toe – het geeft niet als ik iets niet weet, of nog niet weet; want God weet.

En de Geest komt wel, als het tijd is. En als ik me laat vallen.

De man zei: 'Toen ik van die steiger viel, heb ik in een split second aanvaard dat dit mijn einde was. Dit is het dan. Wat was het mooi. Maar is dat wel oké? Dat ik zo snel bereid was om te sterven, zomaar op een zomerdag? Dat is toch raar, ten opzichte van mijn kind, mijn lief, het leven zelf?'

Ik wist het antwoord niet, maar hij leek me bepaald niet levensmoe. Integendeel. En bovendien: ik kom vaker mensen tegen die zielsveel van het leven houden en tegelijk bereid zijn om dood te gaan.

Ik vroeg: 'Is er iets veranderd in je?'

'Ja', zei hij en glimlachte. 'Ik tob minder. En ik heb geen haast meer. Tijd is niet meer belangrijk.'

'Alsof je uit je hoofd bent gevallen', opperde ik.

'Maar waarom zou ik nou steeds in tranen zijn?' vroeg de man die uit zijn hoofd viel. 'Zou ik dan tegelijk zo sterk zijn – en zo gevoelig?'

In Memoriam Cees Wegman

Op 27 februari hebben wij afscheid genomen van Cees Wegman, een diepgelovig mens en een geliefde parochiaan. Meer dan vijftig jaar waren hij en Angelique verbonden met onze parochie. Bijna altijd samen in de vieringen; het was zo'n vertrouwd beeld.

Cees voelde zich vanaf het begin thuis in de Dominicuskerk. Het was de tijd van de pastores Harry Salemans, Bert Robben en Nol Hogema. Zij stonden open voor vernieuwing van de liturgie en de inbreng van leken. Cees nam deel aan veel werkgroepen, leidde geloofsgesprekken en was lid van de parochieraad. Maar Cees was vooral een man van de inhoud en van het woord. Bij een herverdeling van taken koos hij er dan ook voor om met de toenmalige pastores Hogema en Robben de eindredactie te voeren van een eigen parochieblad. Zij kozen voor de naam 'Dominicus op weg'. Hiermee wilden zij duidelijk aangeven dat de Dominicus een parochie in beweging was. Dit blad is van grote betekenis geweest voor de identiteit van de parochie, en werd tevens één van de voorlopers van het huidige Effata parochieblad.

Cees was een zeer religieus mens. Dat kwam niet alleen tot uiting in zijn geloof, maar ook in zijn passie voor oude kloosters en kerken. Met Angelique heeft hij in zijn lange leven veel kloosters en kerken bezocht, tot in de verste uithoeken van Turkije en Griekenland. Maar de Cisterciënzer abdij in het Franse Fontenay wekte telkens weer zijn ontroering. Waar die ontroering precies vandaan kwam kon hij niet goed verklaren. Had het misschien te maken met het voortdurend op zoek zijn naar het Hoge Licht?

Cisterciënzer Abdij Fontenay

Cees is jarenlang medevoorganger geweest in onze vieringen. Dat deed hij met grote toewijding en uiterst zorgvuldig. Zijn overwegingen waren pareltjes: prachtig opgebouwd en theologisch goed doordacht. Achter het altaar stond een man die iets te bieden had, een man met statuur. Maar Cees liet zich nooit voorstaan op zijn vele talenten, integendeel. Bescheiden als hij was, vroeg hij zich voortdurend af of hij onbewust zichzelf niet centraal had gesteld, of hij wel dienstbaar genoeg was geweest. Nederig genoeg?

Voor Cees was nederigheid de poort naar het Hoge Licht. Hij heeft dit eens als volgt verwoord: 'Nederigheid is het loslaten van schijnzekerheden en vertrouwen op God in overgave en... in dankbaarheid'. Terugblikkend op zijn leven was Cees vooral dankbaar. Dankbaar voor het leven dat hij zolang met Angelique mocht delen. Dankbaar voor zijn kinderen en kleinkinderen. Dankbaar voor alle mensen die op zijn pad kwamen, ook vanuit onze Kerk.

Cees heeft zijn leven voltooid. Wij zullen hem missen, maar tegelijkertijd zijn wij dankbaar voor wat hij voor onze parochie betekend heeft, en vooral voor wie hij was als mens. In dit verband denk ik aan een overweging die Cees in onze kerk gehouden heeft tijdens een viering van Allerheiligen. Daarin zegt hij:

Wij zijn dankbaar niet alleen voor de officiële heiligen, maar ook voor gewone, goede mensen die op ons levenspad zijn gekomen. Mensen die ons voor altijd bij blijven, misschien door hun vriendelijkheid of toewijding, of door hun bescheidenheid, hun hartelijk meeleven, hun vermogen om te luisteren. Als die mensen ons voor de geest komen en een gevoel van dankbaarheid in ons oproepen, op datzelfde moment, raakt het Hoge Licht ook ons aan.

Cees Wegman was zo'n mens.

Betty Smits van Sonsbeek

'Die saamhorigheid, dat doet me wel wat'

In gesprek met Piet Luykx

Dit jaar is het tachtig jaar geleden dat Nederland werd bevrijd. Een van onze parochianen, Piet Luykx, kan zich de bevrijding nog goed herinneren. Onlangs werd hij 93, maar zijn geheugen is fabelachtig. In ons gesprek heeft hij alle data en jaartallen perfect op een rij. Hij vertelt over de oorlog en geeft ons een inkijkje in zijn lange leven.

Oorlog

Tijdens de oorlog woonde Piet Luykx met zijn ouders in zijn geboortestad Eindhoven. Het gezin telde zes kinderen. 'Op 10 mei, daags na mijn verjaardag, begon de oorlog', vertelt hij. 'Een week later trok het Duitse leger Eindhoven binnen. Ik weet het nog heel goed. Het was die dag erg warm. De paarden van de Duitsers hadden dorst. Ik heb die paarden toen nog water gegeven. Ik was een jongetje van acht jaar en ik vond die Duitsers toen gewone mensen.'

Maar daar dacht Piet later anders over, vooral toen Eindhoven het in 1942 zwaar te verduren kreeg. In Eindhoven stonden immers de Philipsfabrieken, en de productie ging daar in de oorlog gewoon door. Philips moest zelfs produceren voor de Duitsers. Dat vertrouwden de Engelsen niet. Daarom werd besloten om op zondag 6 december de fabrieken te bombarderen. 'De zondag', legt Piet uit, 'werd bewust gekozen om zo min mogelijk slachtoffers te maken. Het bombardement staat bekend als het Sinterklaasbombardement. Ik herinner me nog hoe ik op die zondag rond het middaguur, na de kerkdienst, onderweg was naar het patronaat. Daar was de bibliotheek gevestigd. In de verte zag ik de lichttoren van Philips, die dicht bij de fabrieken stond. Ik zag hoe de vliegtuigen van de R.A.F. hun bommen als sigaartjes naar beneden gooiden. Dat beeld vergeet ik nooit meer. Ik maakte rechtsomkeer naar huis. Toen volgde de tweede aanvalsgolf. De vliegtuigen vlogen heel erg laag.'

Eindhoven Monument Sinterklaasbombardement

Op 18 september 1944 vonden de luchtlandingen van de geallieerden plaats bij Son, ten noorden van Eindhoven, en 's middags werd Eindhoven vanuit het noorden bevrijd. Iedereen stond op straat te juichen. Maar niemand kon bevroeden dat Eindhoven de volgende dag zwaar gebombardeerd zou worden. 'We zagen allemaal oranje lichtkogels in de lucht', vertelt Piet. 'We zongen met elkaar "Oranje Boven". We dachten dat het met het feest van de bevrijding te maken had, maar het was een list van de Duitsers. De mensen stoven uit elkaar. Ik vluchtte naar binnen bij de burens. Mijn vader was bij een boer in Knegsel op de fiets twee flessen melk aan het halen. Vanuit de verte zag hij hoe Eindhoven in brand stond. Vol spanning en angst haastte hij zich naar huis. Hoe zou hij zijn gezin aantreffen? Maar we hebben veel geluk gehad. We hebben allemaal de oorlog overleefd.'

Onderwijs

Direct na de bevrijding van Eindhoven ging Piet naar het gymnasium Augustinianum. Het onderwijs was aanvankelijk zeer summier, omdat het schoolgebouw door de bevrijders gevorderd was. In het eerste jaar kreeg hij daarom les in de tuinkamer van het huis van de directeur van de Boerenleenbank.

Piet doorliep het gymnasium met succes. Maar de oorlog had zijn nasleep. Er was geen geld om verder te studeren. Renteloze voorschotten en studiebeurzen bestonden toen nog niet. Piet besloot met zijn bèta-pakket te gaan werken bij Philips. Na een jaar ging hij vervroegd in militaire dienst.

In 1953 kon hij via de gemeente een subsidie krijgen van duizend gulden om te studeren aan de universiteit. Hij ging naar Utrecht en studeerde scheikunde, met als bijvak natuurkunde. Hij koos bewust voor twee bevoegdheden omdat hij daarmee een volledig lesrooster zou kunnen krijgen. Hij wilde namelijk leraar worden. Geheel toevallig was dat niet, want zijn ouders waren beiden werkzaam in het onderwijs -

zijn vader was leraar aan de Mulo in Eindhoven. Het liefst wilde hij leraar worden op zijn oude school, het Augustinianum. Er werd hem daar min of meer een baan in het vooruitzicht gesteld. Maar in de zomer van 1959 kon hij daar nog niet terecht. Piet richtte toen zijn aandacht op Nijmegen. Dat had alles te maken met zijn huidige vrouw, Trientje.

Nijmegen

Trientje kwam uit een streng katholiek gezin, uit Spanbroek in Noord-Holland. Zij wilde medicijnen studeren. Haar ouders kozen voor haar, in tegenstelling tot vele andere, niet voor de universiteit in Amsterdam maar voor die in Nijmegen. Nijmegen had namelijk een katholieke medische faculteit, en dat Trientje een katholieke arts zou worden was erg belangrijk. Zij ging daarom in Nijmegen op kamers wonen. Piet besloot zijn geliefde te volgen en in Nijmegen op zoek te gaan naar werk.

De wereld is klein. Piet ontmoette in Nijmegen Chris Aarts, directeur van de faculteit wis- en natuurkunde. Chris Aarts kwam uit Eindhoven. Zijn ouderlijk huis stond slechts twee huizen verder dan dat van Piet. De faculteit was nog volop in oprichting. 'Ik werd als het ware naar binnen getrokken', lacht Piet. Hij werd aangesteld als wetenschappelijk medewerker.

In 1960 trouwde hij met Trientje. Het jonge paar huurde twee kamers bij een hospita in een huis aan de Driehuizerweg, vlakbij het appartement aan de Heyendaalseweg waar Piet en Trientje vijf jaar geleden kwamen te wonen.

Op de Driehuizerweg werden hun eerste twee kinderen geboren. Piet en Trientje moesten toen op zoek naar een groter huis. Ze kochten een huis in aanbouw in de Okapistraat, in de wijk Hazenkamp. 'Maar financiering was best een probleem', memoreert Piet. Zoals in die tijd gewoon was, wijdde Trientje zich geheel aan de zorg voor het gezin. Ze had haar ideaal om kinderarts te worden opgegeven. 'Ik was dus alleenverdiener', vervolgt Piet. 'Ik had hier en daar geld geleend en ging zaterdagmiddag lesgeven op het Dominicuscollege in Nijmegen. Ik kan me de witte dominicanen met hun wapperende gewaden nog goed herinneren. Onze vijf kinderen hebben trouwens allemaal op het Dominicus gezeten. Ik heb ook nog zes jaar lesgegeven aan de

avondschool Craneveld in Nijmegen. Dat was zo'n dankbaar werk. De cursisten combineerden hun avondstudie met een baan of een gezin. Ze waren dus super gemotiveerd. Ik had daar alle respect voor. Sommigen kwam ik later weer tegen op de universiteit.'

Piet kijkt terug op een rijk leven. Hij voelt zich rijk met Trientje, hun vijf kinderen, hun pleegdochter en een mooie carrière in het onderwijs. 'Als ik blijf zoals ik nu ben, dan is het leven voor mij nog steeds de moeite waard', zegt hij. 'Ik hoop dat ik samen met Trientje oud mag worden.'

Toch brachten de laatste jaren een grote verandering in hun leven. In 2020, twee maanden voordat corona uitbrak, verhuisden ze met hoge verwachtingen naar hun ruime appartement in Brakkenstein. De coronaperiode was zwaar voor hen. 'Zo saai', verzucht Piet nu nog. Trientje werd steeds meer vergeetachtig, maar had in Piet een liefdevolle mantelzorger, totdat Piet in korte tijd tweemaal een ongeluk kreeg en lang moest revalideren op Dekkerswald. Trientje verhuisde toen naar Het Hofke in Beek, waar zij nog steeds woont en erg tevreden is.

Piet kan sinds zijn ongeluk niet meer fietsen en autorijden, maar zit zeker niet bij de pakken neer. De scootmobiel biedt uitkomst. Elke zondagochtend komt hij vrolijk vanuit Brakkenstein met de scootmobiel naar onze kerk.

Effata

In de Hazenkamp waren Trientje en hij trouwe leden van de Groenestraat kerk. Trientje deed er veel vrijwilligerswerk. Maar toen een conservatieve wind in die parochie ging waaien, voelde Piet zich er niet meer thuis. Van mensen in zijn straat had hij goede berichten over Effata gehoord en dat maakte hem nieuwsgierig. 'Ik voelde me er meteen welkom. Ik werd zo hartelijk ontvangen', vertelt hij.

'Ik werd ook getriggerd door de naam Zuurbier die ik hoorde. "Zuurbier", dacht ik, "dat is een naam die hier niet voorkomt, maar wel in Spanbroek, waar Trientje is geboren." Toen hoorde ik dat Pieter-Theo ook in Spanbroek geboren is. Er zijn nog een paar toevalligheden. Luc-Jan, onze dirigent, was een buurjongen van ons in de Okapistraat, en zijn ouders werkten ook bij de faculteit wis- en natuurkunde. Luc-Jan is nu als coördinator scheikunde in mijn voetsporen getreden. Jacques Schellens zat ook op het Augustinianum in Eindhoven, weliswaar vijf klassen hoger, dus vijf jaar ouder. In september 2023 zijn we samen naar de reünie van onze school gegaan. Hij woont in hetzelfde complex als ik, Aqua Viva. Ook Fons en Thecla Fiselier wonen hier sinds kort.'

Als ik Piet zo over de mensen hoor praten, lijkt het wel of Effata één grote familie is. 'Wat raakt jou nu het meest in onze gemeenschap?' vraag ik hem. Piet, niet snel om een antwoord verlegen, valt even stil. Hij slikt en zegt dan: 'Die saamhorigheid, dat doet me wel wat'.

Betty Smits van Sonsbeek

Diaconie op een rijtje

De kerngroep diaconie stimuleert diaconale activiteiten van onze parochie. Deze zijn gericht op de parochie zelf, op de buurt waar we wonen en op de wereld.

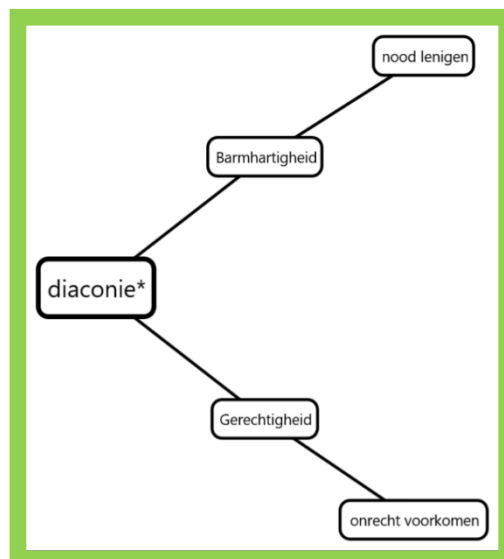
Het gaat bij diaconie om barmhartigheid en gerechtigheid

- **barmhartigheid**, het lenigen van nood - zeg maar: het dweilen met de kraan open! Het blijft nodig. Denk aan het geven van kleding, voedsel en geld. Er is ook barmhartigheid door te bidden, door het schrijven van artikelen in het parochieblad en door elkaar te ontmoeten en te informeren.

- **gerechtigheid**, onrecht voorkomen, hulp bieden en begeleiden - zeg maar: de kraan sluiten voor de toekomst.

Denk aan vrede, veiligheid, eerlijkheid en 'groene kerk'. Het signaleren van onrecht en bidden hoort erbij. Net als bijvoorbeeld het bijstaan van gezinnen, door hulp te bieden bij opvoedingsvraagstukken.

Diaconie hoort bij kerken. Voor velen van ons staat diaconie ook heel dicht bij de kern van het geloof. Maar in feite is diaconie van iedereen; het is geen alleenrecht van gelovigen. Integendeel. We werken graag samen met anderen, bijvoorbeeld met andere parochies, in onze buurt of stad. We betrekken ook graag scholen bij onze acties. Er is ook diaconie binnen onze parochie waarbij geen kerngroep diaconie nodig is. Immers, onze parochianen doen aan diaconie, soms al heel lang, heel veel en zonder ruchtbaarheid.

Diaconie in onze vieringen

In dit artikel kijken we naar het aspect van diaconie in onze vieringen. Daar kunnen alle werken van barmhartigheid voorkomen. Het betreft bijvoorbeeld: bidden, aandacht geven, leren, troosten en vergeven. Diaconie in de viering kan ook gaan over gerechtigheid: vrede, milieu, klimaat en groene kerk. Denk aan vredesweek, Taizéviering, en 'Walk of Peace'.

In onze vieringen hebben 'gaven' altijd al een vaste plaats. Het gebeurt in de collecte en door het voedsel dat parochianen meenemen naar de zondagse vieringen. Steeds zijn de gaven voor een bepaalde bestemming, zoals bij de kerstpakkettenactie, de vastenactie, Oekraïne acties, de adventsactie, Solidaridad of onze eigen gemeenschap. Het is de taak van onze diaconiegroep om de communicatie hierover goed te begeleiden. Zo melden we waarvoor we collecteren, waar het geld naartoe gaat, en hoeveel we hebben opgebracht.

We willen als parochie deel zijn van de katholieke kerk. In de goede doelen die we steunen door collectes maken we daarom bij voorkeur gebruik van de aanbevelingen van de bisschop. Het past in onze identiteit om dat zelfbewust te willen doen, met ruimte voor eigen opvattingen. Tot nu toe waren we trouw aan de

bisschoppelijke aanbevelingen bij de vastenactie, de adventsactie, de week van de Nederlandse missionarissen en de MIVA. Niettemin maken we hierbij eigen toespitsingen. Bijvoorbeeld:

1. *Missie* verstaan we in de zin van tweerichtingsverkeer, halen en brengen, 'reversed mission';
2. *Missionarissen* zijn mensen die hulp bieden in gemeenschappen die dat kunnen gebruiken, ver weg en dichtbij;
3. We maken eigen keuzes: onze deelname aan Solidaridad, ons project van de kerstpakkettenactie of een eigen parochieproject.

We sluiten het liefst aan bij ideeën die leven bij onze parochianen! Laat het horen...

*Namens de kerngroep Diaconie,
Anton van der Meer en Twan Brouwers*

Inzameling Oekraïne

In de maand maart werd, naast de Vastenactie, ook aandacht gevraagd voor de nood in Oekraïne. Op initiatief van de Antonius van Paduakerk hebben vijf kerken ingezameld, waaronder Effata. Het is een gebaar van solidariteit: wij denken aan jullie! Naast houdbare levensmiddelen werden ook kaarsen, tandpasta en incontinentiemateriaal afgegeven. Als bijvoorbeeld na het overlijden van iemand luiers of speciale voeding voor zieken overblijven, dan mag dit niet teruggegeven worden aan de apotheek. Maar het kan wel gebruikt worden in de Oekraïne en andere landen.

Met tassen vol kwam men inleveren. Onze kerk heeft tien grote dozen afgegeven. Sommige mensen sparen een half jaar; alle koopjes worden benut en afgegeven als er weer een inzameling is.

Dit jaar zijn zes tweedehands rolstoelen, looprekjes en krukken meegegaan. Mensen die gevluht zijn kunnen zoiets niet meenemen. De Europese Hulporganisatie NEEKA heeft alles opgehaald, en verdeelt het over de mensen in nood.

Namens Oekraïne, heel veel dank voor alles wat u gegeven hebt!

*Anton van der Meer en Anneke Leisink
van de diaconiegroepen van Effata
en de Antonius van Paduakerk*

Vastenactie

Opbrengst: € 367,70

Wereldwijd hebben ongeveer vier miljard mensen geen toegang tot schone, veilige manieren om te koken. Honderden miljoenen vrouwen gebruiken overwegend traditionele biomassa als hout en houtskool om de dagelijkse maaltijden voor hun gezin te koken. De uitstoot van fijnstof en schadelijke stoffen is daarbij groot. Bovendien moet je er veel bomen voor omhakken. De gevolgen van deze manier van koken zijn groot. Voor de gezondheid van vrouwen en kinderen, voor de financiële situatie van gezinnen, voor het milieu en voor het klimaat.

Het [Vastenactie-campagneproject 2025](#) vroeg aandacht voor een schoner alternatief: koken op briketten van GFT-afval. Tot nu toe is dit alleen toegepast in Oeganda.

Op 13 april hebben we hiervoor in de dienst aandacht gevraagd, met Oegandese kleding en Oegandese hapjes. De collecte bracht € 367,70 op, aanzienlijk meer dan de normale bijdrages.

Zo kan deze zuinige wijze van koken zich uitbreiden over heel Afrika.

Anton van der Meer

Pinksteractie 31 mei t/m 8 juni: week van de Nederlandse missionaris

Geïnspireerd door hun geloof zetten missionarissen en missionair werkers zich in voor anderen. Dat doen zij altijd en overal ter wereld. Traditiegetrouw stellen we u voor aan een missionair werker die de Pinksteractie een persoonlijk gezicht geeft. Dit jaar is dat Mirella van der Salm. Zij werkt sinds 2022 in Ghana. Eerst bij een vrouwenproject op het platteland en sinds kort bij een doveninstituut. Dankzij de steun van WNM kan ze haar hart volgen en zich inzetten voor een rechtvaardiger wereld.

Als klein meisje riep Mirella (50) al dat ze missionaris wilde worden. Waarschijnlijk werd die uitspraak gevoed door de verhalen van haar tante, die als missionaris in Indonesië werkte. Een beetje

tegen haar verwachting in kwam die wens in 2021 in volle omvang terug. Op een website las Mirella dat veldwerkers gezocht werden om bij een lokale Afrikaanse gemeenschap aan de slag te gaan. 'Ik voelde een duidelijk JA. Dit is wat ik heb te doen!'

In 2022 vertrok Mirella als lekenmissionaris naar Ghana, na eerst een oriëntatie-cursus in Nederland te hebben gevolgd. Ze ging een vrouwencoöperatie in de Ghanese plaats Babaso ondersteunen. Inmiddels werkt ze bij het 'Saint Martin Deaf

Ministry'. Daar kunnen mensen met een gehoorbeperking onder meer gebarentaal en een vak leren. 'Belangrijk', benadrukt Mirella. 'Mensen met een gehoorbeperking zijn in Ghana een gemarginaliseerde groep. Het Ministry zet zich in om deze mensen beter te laten integreren in de maatschappij. Ik ben erg blij dat ik voor hen iets kan betekenen. Het zorgt dat ik zingeving ervaar.'

Mensen met een beperking hebben in Ghana beduidend minder kansen op scholing en werk. 'De veerkracht en het doorzettingsvermogen van de mensen waarmee ik werk vind ik bewonderenswaardig,' zegt Mirella. 'Dat komt overigens ook doordat de mensen in Ghana een rotsvast vertrouwen hebben in God.' Dit heeft ook haar eigen vertrouwen gevoed. 'Er is een plan voor mij en zolang ik daarop vertrouw vallen dingen op zijn plek. Ik vertrouw erop dat, als ik het pad volg, mijn doel zich zal openbaren.'

Voor Mirella is duidelijk dat dat doel ligt in haar activiteiten als missionair werker. 'Voor mij is het bijzonder dat ik heel concrete stappen mag zetten in hulp aan anderen. Het is geweldig dat ik van betekenis kan zijn voor mensen zoals jij en ik, die onder uitdagende omstandigheden leven, waarvoor ze niet zelf gekozen hebben. Missiewerk gaat om naastenliefde en compassie en een bijdrage leveren aan het grote geheel. Ook de Week van de Nederlandse Missionaris draagt daaraan bij. Dankzij hun ondersteuning kan ik eindelijk een concrete bijdrage leveren aan een rechtvaardiger wereld.'

Als u de missionary werkers van de Week van de Nederlandse Missionaris wilt ondersteunen, geef dan een extra bijdrage in de collecte van Pinksteren (8 juni) en/of maak een bedrag over aan WNM Den Haag IBAN NL30RABO0171211111

De werkgroep Diaconie

Effatussentijds

Dank aan de bloemsiergroep

Wij kijken terug op een mooie veertigdagentijd en een mooie Paasviering. Veel vrijwilligers hebben zich hiervoor ingezet. De bloemsiergroep heeft het zichzelf deze keer niet gemakkelijk gemaakt. De roos van Jericho heeft de hele vasten het altaar gesierd, en bloeide inderdaad met Pasen. Maar op andere momenten zorgde de groep telkens voor aanpassingen, zoals het brandende braambos op de derde zondag, en de versiering van het kruis op Goede Vrijdag.

Dank aan: Lien Coerwinkel, An Jansen, Lindy de Jong, Françoise Klaassen, Agaath Ulrich en Marleen Verstappen

Brandend braambos

Roos van Jericho

Kruis in bloemen

Paastijd in beeld

Paaskaars

Palmpaasstokken

Paasvuur

Doop Silke Kooij

In de Paaswake op zaterdag 19 april heeft een kleine maar bijzondere extra plechtigheid plaatsgevonden. Pastoor Eduard Kimman heeft het doopsel toegediend aan Silke Kooij, 11 jaar, en ze hebben er allebei erg van genoten. Silke, omdat ze mocht ontvangen en Eduard omdat hij het mocht toedienen.

Silke heeft zich rond kerst vorig jaar gemeld met de persoonlijke vraag of ze in onze kerk gedoopt mocht worden, en of wij haar daar op wilden voorbereiden. Haar moeder heeft, alweer enige tijd geleden, veel in onze kerk gezongen onder andere bij toen nog jongerenkoor DEO, en daar is de voorkeur voor onze plek van overgebleven.

Silke zal op zondag 6 juli, wederom uit handen van pastoor Eduard Kimman, de eerste communie ontvangen. Silke houdt veel van verhalen en ze knutselt graag. Haar lievelingslied is het Pelgrimslied: Vlam van liefde. Op een dag wil ze zelf een stukje schrijven voor het parochieblad.

Dat het maar een mooie samenwerking mag worden, en dat die vlam maar lang mag blijven branden.

Pieter Gielen overleden

Kort voor het verschijnen van dit parochieblad, vernamen we dat oud-parochiaan Pieter Gielen overleden is. Hij werd 93 jaar. Toen hij met zijn gezin in onze parochie woonde, heeft hij ontzettend veel voor ons betekend. De hele familie was erg actief. In het septembernummer zullen we uitvoeriger stilstaan bij het overlijden van Pieter Gielen en zijn vele verdiensten voor de Dominicus.

Kort Allerlei

Boek Nicea

Dit jaar herdenken we dat 1700 jaar geleden het concilie van Nicea heeft plaatsgevonden. In de viering van 11 mei is daar uitgebreid aandacht aan besteed. Peter Nissen heeft er een zeer lezenswaardig boekje over geschreven met als titel: *De erfenis van het concilie van Nicea. Samen beraden, geloven en vieren.* Het boekje is voor 15 euro te koop in onze kerk en in de boekhandel.

Dagkapel te huur

Onze dagkapel is op gezette tijden te huur voor culturele en educatieve doeleinden. Meer informatie hierover bij onze penningmeester Tjeu Verstappen.

Koffiepunten DE

Achter in de kerk staat de mand voor de voedselbank, waarin u uw levensmiddelen kunt deponeren. Naast de mand staat een kleine witte bus, niet zo opvallend maar even belangrijk. Hier kunt u koffie- en theepunten van DE in stoppen. De voedselbank is daar heel blij mee, omdat de punten ingewisseld kunnen worden voor pakken koffie en thee.

Het volgende parochieblad

Het volgende nummer zal verschijnen rond 20 juli. Dit is het zomernummer, een nummer met beperkte inhoud.

Rond de Keukentafel

Iedere donderdagmorgen van 10.00 uur tot 12.00 uur houden wij Open Huis bij 'Rond de Keukentafel'. Eigenlijk staat gewoon de deur van de zij-ingang aan de Groenewoudseweg open en kunt u binnen komen lopen voor een kopje koffie, een kopje thee, wat lekkers erbij en een praatje. Als een praatje nodig is met een persoonlijk, pastoraal tintje zijn Hans Hamers en René Klaassen meestal achterwacht om dit te begeleiden. Anders kunt u een afspraak maken.

Het is nooit druk bij de keukentafel, maar we proberen u te lokken met wat leuke activiteiten. In de kersttijd hebben we kapotte kerstbeelden gelijmd en geverfd, en we hebben sterren gevouwen, geplakt en versierd, om de kersttentoonstelling wat fleuriger en blinkender te maken! In de vastentijd hebben we, zoals u op de foto's kunt zien, kruisjes versierd. En we verzinnen nog meer activiteiten.

Joyce Nissen, Ab Blom, Willem Pelser en ik staan steeds voor u klaar, maar we kunnen nog meer gastheren en -dames gebruiken; mensen die het leuk vinden om koffie te serveren en wat bij te praten, maar ook mensen die nog activiteiten willen verzinnen.

Als u denkt: 'Dit vind ik leuk!', dan kunt u mij bellen! (tel. 024-3562968).

Françoise Klaassen-Borghans

Vakantiesluiting rond de Keukentafel

'De Keukentafel' is in de maanden juli en augustus gesloten; We nemen twee maanden zomervakantie!

Met één uitzondering: Op donderdag 17 juli hebben we een 4-daagse activiteit:

We zijn vanaf 04.00 uur open (tot ongeveer 08.00 uur) om de 4-daagse lopers op de Heijendaalseweg te ontvangen met wat lekkers en een groet uit de kerk!

U bent van harte welkom om erbij te komen staan!

*Ook namens Ab, Joyce en Willem,
Françoise Klaassen-Borghans*

Vrijwilligerswerk bij Effata

Voor een geloofsgemeenschap is vrijwilligerswerk wezenlijk. Zonder vrijwilligers geen gemeenschap. Bekijken we de situatie bij Effata, dan zijn er alleen betaalde werkers bij het pastoraat (onze pastor) en bij de schoonmaak. Alle werk wordt verder gedaan door vrijwilligers, waarbij een enkeling een vrijwilligersvergoeding ontvangt.

Het is daarom meer dan geweldig dat we binnen Effata **90 vrijwilligers** hebben. Deze betrokkenheid maakt ons trots. Onze vrijwilligers zijn bezig met de meest uiteenlopende activiteiten. De bedoeling van dit artikel is u een beeld te schetsen over wat er allemaal gedaan wordt door die vrijwilligers.

Veel vrijwilligers zijn betrokken bij **liturgie en de (zondag)se vieringen**: liturgievorm, (mede)voorgangers, (uitvaart)kosters, bloemsiergroep, koffiegroep, koor, organiste/pianist(e).

Ook zijn veel mensen bezig met activiteiten die het gevoel van **erbij horen binnen onze locatie** versterken: lunchgroep, kerstactiviteiten, bezoekgroep ouderen en zieken, organiseren van uitstapje rond een religieus thema, en de inloopochtend.

Verder hebben we een actieve groep mensen die vormgeven aan de **diaconie** bij Effata: Solidaridad, voedselinzameling met Kerst (in samenwerking met buurt en basisschool), kerstpakketten voor kwetsbare groepen, doorlopende inzameling van voedsel voor de Voedselbank, vastenactie, en caritas.

Ook **catechese** krijgt de nodige aandacht. Zo zijn er vrijwilligers die leerhuisactiviteiten organiseren: lezingen, cursussen, boekbesprekingen, lunches met inspiratie. Een andere groep organiseert activiteiten op het grensgebied tussen kunst en

religie: exposities bezoeken en organiseren, (vertel)concerten of iconen schilderen. Tenslotte is er een aantal catechese activiteiten op het terrein van bezinning: geloofsgesprekken, inspirerende verhalen, bezielde films bekijken en nabespreken, en sacred dance.

Op een heel ander gebied zijn vrijwilligers bezig met diverse praktische activiteiten. U kunt daarbij denken aan de tuingroep, technische klus(jes)en in kerkgebouw en parochiecentrum, activiteiten op het gebied van duurzaamheid, secretariaatswerkzaamheden, redactie Effatablad, verspreiding Effatablad, Facebook, website, en schoonmaak.

U kunt uit deze uitvoerige opsomming opmaken dat er veel gebeurt bij Effata, en dat vrijwilligers daarbij meer dan wezenlijk zijn. Wij willen graag dat dit zo blijft. Vandaar deze oproep aan het eind van dit verhaal.

Ik nodig u uit zich bij ons aan te melden wanneer u na het lezen van dit artikel bij uzelf denkt dat een van genoemde activiteiten best interessant voor u zou kunnen zijn. Ook wanneer u iemand uit uw omgeving kent van wie u denkt dat een van genoemde activiteiten iets is voor die persoon, meld het dan. We informeren u graag over de mogelijkheden, en zijn blij wanneer u onze betrokken vrijwilligersgroep komt versterken.

Voor nadere info of aanmelding, neem contact op met Ger Gerrits, mede coördinator vrijwilligerswerk bij Effata. Dat kan via de mail (gjm.gerrits@gmail.com) of per telefoon (024 3234934). Ook kunt u zich melden bij het secretariaat (post@effataparochie.nl) of 024-3656069).

Ger Gerrits

Expositie 'geloof in de toekomst'

Kijkt u soms ook met een knoop in uw maag naar het journaal, of wordt u angstig van alle informatie over de wantoestanden rondom milieukwesties en vraagt u zich af: 'hoe moet dat verder'? De werkgroep catechese activiteiten legde deze vraag voor aan de mensen van de Effata gemeenschap en deed een oproep om (kunst) voorwerpen in te zamelen, die sprankjes hoop voor de toekomst lieten zien. De respons was bijzonder. Vijftien mensen brachten een voorwerp dat voor hen een dierbare betekenis heeft naar de Dominicuskerk.

Op professionele wijze werden deze voorwerpen geëxposeerd in het Noordertransept. Ze waren te zien op 10 en 11 mei. Leo Fijen, voormalig hoofd RKK godsdienstige uitzendingen, opende de kleine expositie. Hij legde op gepassioneerde wijze een relatie tussen de pausen Franciscus, Leo XIV en de expositie. Fijen: 'De kerk is geroepen om naar buiten te treden. Dat was de lijfspreuk van paus Franciscus. De eerste woorden van Paus Leo XIV waren: "Vrede zij met u in de verrezen Heer." Dit is hoopvol. De nieuwe paus zal het werk van Franciscus voortzetten.'

Leo Fijen

*Atrium Abdij Sint-Benedictusberg
'De trap naar beneden'*

Fijen stond vervolgens stil bij de betekenis van hoop, en dat illustreerde hij aan de hand van enkele voorwerpen uit de expositie, zoals de kleine donkergroene en de roze auto die naast elkaar staan. Donker en licht. De donkergroene auto staat voor de zware jaren die de inbrenger heeft doorgemaakt, de roze voor licht, hoop. De foto van het atrium van de abdij Sint-Benedictusberg te Mamelis-Vaals ziet hij als de trap naar beneden, het loslaten... zoals je tot handen gebalde vuisten opent en omdraait, klaar om te ontvangen, om vrede te sluiten. Leo Fijen complimenteerde Effata met deze expositie. De kerk naar buiten brengen is hier ten volle in praktijk gebracht.

Na zijn inleiding konden de bezoekers de expositie bekijken. Het was verrassend. Ik was onder de indruk van de verscheidenheid en schoonheid van de voorwerpen, zoals een zegel voor het heilig brood in de Grieks-Orthodoxe Liturgie, de zes grafieken van Ted Felen, de afbeelding van Maria met kind, de foto van Sylvester Verwiel.

Bij de expositie is een boekje uitgegeven met foto's van alle voorwerpen. Iedere inbrenger heeft daarbij zijn of haar eigen verhaal geschreven. Heeft u de expositie gemist, dan is het zeker de moeite waard dit boekje te bemachtigen.

Betty Smits van Sonsbeek

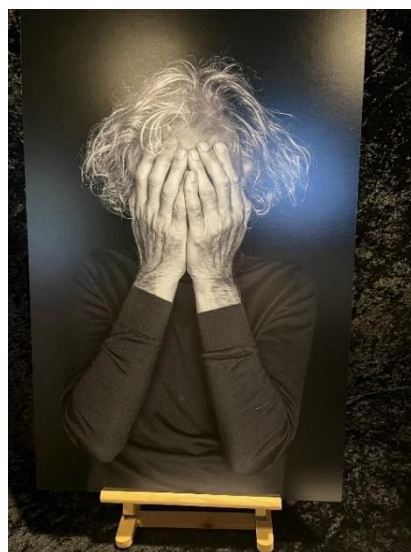

foto Sylvester Verwiel

Schoppenvrouw

Vertelconcert Ekaterina Levental

De voorstelling *Schoppenvrouw* is het derde deel van een trilogie waarin Levental eerder *De Weg* en *De Grens* produceerde.

In de eerste voorstelling *De Weg*, die op 24 september 2019 in onze Effata/Dominicuskerk plaatsvond, vertelde zangeres en harpiste Ekaterina Levental over haar vlucht uit de voormalige Sovjet-Unie. Een weg die eindigt in een veilig politiebureau op de Wallen in Amsterdam. De tweede voorstelling, *De Grens*, is een vervolg op de eerste. Zij start waar *De Weg* eindigt. Deze voorstelling was gebaseerd op dagboekfragmenten van Ekaterina Levental, uit de periode waarin zij als 16-jarige vluchteling aankwam in Nederland. Ook deze voorstelling was te zien in onze Dominicuskerk, op vrijdag 2 juni 2023

Dit jaar komt Ekaterina Levental naar onze Dominicuskerk met haar voorstelling *Schoppenvrouw*.

'*Schoppenvrouw* is een spel met identiteiten, een ode aan hoop en vrijheid. De vrijheid om aan ons eigen plakboek te ontsnappen, om te mogen veranderen. En een verhaal over angst, die steeds weer die vrijheid blokkeert', aldus Ekaterina Levental. Bekende namen als Anne Frank en Maria Callas – van haar is het citaat: 'Het is veel makkelijker om geaccepteerd te worden als legende dan als mens' – komen voor in het verhaal.

foto Chris Koolmees

Ekaterina Levental vertelt het verhaal van die legendarische vrouwen in een raamvertelling, gebaseerd op haar eigen jeugd. Dora Gorohovskaya is de oma van Levental, met wie ze in haar jeugd in Tasjkent haar slaapkamer deelde. De grootmoeder was een oorlogsheldin die op handen werd gedragen. 'In tijden van nood wist zij hoe ze moest helpen, maar thuis was ze een tiran met wie het dagelijks leven een hel kon zijn.'

Levental wil de vrouwen 'oproepen, vertegenwoordigen, hun kracht verklanken en hun onmacht invoelbaar maken'. Net als voor de vorige delen werkte Ekaterina Levental samen met regisseur en samensteller Chris Koolmees. De twee vormen samen de LEKS compagnie (www.leks.nu), die ook de andere voorstellingen van Levental produceerde.

Voor het script van *Schoppenvrouw* werd geput uit teksten van onder anderen Anne Frank, Marilyn Monroe, Maria Callas en Hannah Arendt. De muziek in de voorstelling komt van onder anderen Bellini, Strauss en Raskatov.

Ekaterina Levental studeerde zang aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag en harp aan de Conservatoria van Enschede, Detmold(DE) en Rotterdam

Datum vrijdag 13 juni 2025

Tijd 20.00 uur

Plaats Effata/Dominicuskerk

Vrijwillige bijdrage (richtbedrag €12,00)

Kroniek

Overleden

Cees Wegman

Op 23 februari 2025 overleed Cornelis Wegman, gekend in de Effata gemeenschap als Cees Wegman, gehuwd met Angélique Wegman-Dirks. Cees is 88 jaar geworden. Hij is geboren op 20 juni 1936 te Amstelveen. Cees en Angélique woonden aan de Prof. van der Grintenstraat 12 te Nijmegen en hebben drie kinderen en zeven kleinkinderen gekregen.

Na zijn studie bedrijfspsychologie gaat Cees werken bij het Gemeenschappelijk Instituut voor Toegepaste Psychologie (GITP) in Nijmegen. Na 4 jaar stapt hij over naar de Katholieke Universiteit Nijmegen, promoveert er en wordt universitair hoofddocent. Cees blijft daar tot aan zijn vervroegd pensioen.

De Dominicuskerk is een geloofsgemeenschap waar Cees en Angelique zich thuisvoelen. Ze ervaren hier een rijkdom aan pastorale ervaringen die de Dominicaanse voorgangers vertegenwoordigen. Er ontstaan 'preek-gesprekken', en leken worden aangemoedigd om mee voor te gaan. Cees wordt een van die leken en zijn inbreng is van grote betekenis geweest.

Hij vat zijn geloof samen in de woorden van Han Fortmann: 'Wie eenmaal God ontmoet heeft in zijn leven, vindt de vraag naar "hiernamaals" niet interessant meer. Wie geleerd heeft in het Hoge Licht te leven is niet meer gekweld door het probleem of het licht er morgen ook nog zal zijn. In het hoofd van het kind dat leeft onder de goede zorgen van zijn moeder, komt het niet op om te vragen of zijn moeder ook morgen nog wel voor hem zal zorgen.'

Cees heeft zijn uitvaart, die plaatsvond op 27 februari, zelf zorgvuldig voorbereid. Omringd door zijn gezin, familie, vrienden en medeparochianen is zijn verstilde lichaam in het Licht gezet.

Na de uitvaart is Cees naar het familiegraf op Begraafplaats St. Barbara te Amsterdam gebracht.

Wilmy Leenders-Delsink

de kerk ontmoeten, en de veel grotere groep die

Op dinsdag 22 april heeft vanuit onze kerk de uitvaart plaatsgevonden van mevrouw Wilmy Leenders-Delsink, geboren 10 februari 1954. Wij hebben twee soorten parochianen: mensen die we met regelmaat in

ons als trouwe lezers van het parochieblad en de actie kerkbalans op afstand steunt. De familie Leenders hoort in de laatste groep. Dat heeft alles te maken met het feit dat Wilmy ongeveer 12 jaar geleden een herseninfarct heeft gehad en als gevolg daarvan deels verlamd in een rolstoel leefde. Haar man Hans nam haar met de rolstoel nog wel mee, maar ook dat was aan grenzen gebonden.

Ze woonden in de prof. Cornelissenstraat, dus was het logisch dat Wilmy op maandag 14 april, toen een ziekenhuisopname onvermijdelijk was geworden, in het Radboudziekenhuis de ziekenzegen heeft ontvangen vanuit onze kerk. Ze was een gelovige vrouw. Ze is op dinsdag 15 april overleden.

Tijdens haar uitvaart zong het koor 'Schouder aan schouder' uit Ruurlo. Wilmy had daar lang geleden zelf bij gezongen. Ze is begraven op de zonovergoten natuurbegraafplaats Mookerheide in de buurt van het Jachtslot.

Els Reijnen

Op dinsdag 16 april overleed in het Antoniushuis, een verzorgingshuis in Venray, onze parochiaan Elizabeth Maria Gerarda (Els) Reijnen. Wij kennen haar uit de tijd dat ze nog woonde in het Oud Burgeren Gasthuis. Haar naam is dikwijls gevallen bij de misintenties op zondagen.

Vanwege ziekte verhuisde ze na 66 jaar Nijmegen naar Venray. Daar had ze de liefdevolle zorg van vijf nichtjes en hun kinderen veel dichterbij. Ondanks die afstand heeft ze vanuit onze gemeenschap de pastorale zorg gehad en de ziekenzegen ontvangen. Haar uitvaart heeft plaatsgevonden in Blitterswijck, en is ze begraven bij haar broers en zussen op het kerkhof aldaar.

Els was een onafhankelijke vrouw, en ze heeft in haar werkend leven veel gedaan voor de pauselijke missiewerken. Dat gebeurde vanuit een kantoor aan de St. Annastraat. Daarom woonde ze ook in Nijmegen. Ze kwam uit Blerick, (waar ze 11 december 1935 was geboren) en dat was nog goed te horen.

Ze had een grote verering voor haar naamheilige Elizabeth van Thüringen, een heilige met een prachtig levensverhaal. Els heeft de zorgzaamheid en kracht voor zwakkeren, kinderen en armen van haar overgenomen. Ze hield van kunst, cultuur en had een groot hart voor de Derde Wereld. Het verhaal over Elizabeth heeft zelfs op haar uitvaart mogen klinken.

Activiteiten

datum en tijd	activiteit	locatie
Di 10 juni 10.30 - 12.00 uur	Geloofsgesprekken (groep Peter Nissen)	Huiskamer Effata parochiecentrum
Vr 13 juni 20.00 uur	Vertelconcert 'Schoppenvrouw' van Ekaterina Levental	Effata-Dominicuskerk
Di 24 juni 14.00 -16.00 uur	Inspirerende verhalen - afsluiting	Huiskamer Effata parochiecentrum
Za 19 juli 07.45 uur en 08.30 uur	Wegen met zegen – wandeling met vertrekceremonie (07.45u met, 08.30u zonder ontbijt)	Pelgrimskapel AVP kerk Groesbeekseweg 96

Hemelvaart, donderdag 29 mei

Terwijl Hij zo van hen wegging en zij nog steeds naar de hemel staarden, stonden er opeens twee mannen in witte gewaden bij hen. Ze zeiden: 'Galileeërs, wat staan jullie naar de hemel te kijken? Deze Jezus, die uit jullie midden in de hemel is opgenomen, zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie Hem naar de hemel hebben zien gaan.'

Handelingen 1:10-11

Effata Dominicuskerk

Prof. Molkenboerstraat 7
6524 RN Nijmegen
☎ 024-3 65 60 69
IBAN NL 29 ABNA 0436 6614 46
t.n.v. Effataparochie
✉ www.effataparochie.nl

Onderdeel van de Parochie Heilige Stefanus (PHS)
Berg en Dalseweg 40
6521 JJ Nijmegen
info@stefanus.nl
✉ www.stefanusparochie.nl

Het pastorale team van Effata-Dominicus bestaat uit:

Hans Hamers O.P. pastor

René Klaassen

Werkdagen: ma, di, wo, do. (20 upw)

Aandachtsgebieden:

pastoraatsgroep en parochieberaad PHS, liturgie,
missionaire parochie, gemeenschapsofbouw,
individueel pastoraat,
Tel 06-19573987
hhamers@stefanus.nl

Werkdagen: ma, di, andere dagen op afspraak

Aandachtsgebieden:

pastoraatsgroep PHS, liturgie, catechese,
missionaire parochie, individueel pastoraat,
bloemsiergroep, koffieschenkgroep
Tel: 06-10510849
klaassenfr@gmail.com

Redactie Effatablad

Marcel Becker (eindredactie)
Hans Hamers
Elly Heuvel-Versteegen (opmaak)
Anton van der Meer
Betty Smits-van Sonsbeek

Verspreiding parochieblad

Elly Voss ☎ 024-8480938
✉ eimvoss@hotmail.com

Kopij volgend nummer

Inleveren 7 juli 2025

Volgende aflevering

19 juli 2025

Oplage circa 600 exemplaren

Parochieadministratie

Prof. Molkenboerstraat 7
6524 RN Nijmegen
☎ 024-3656069
✉ post@effataparochie.nl

Secretariaat Open

dinsdag en woensdag
van 10.00 tot 12.30 uur

Voor spoedgevallen buiten deze uren

Rudie Luiken
06-21547952

Voor uitvaarten afspreken

06-48748727

Ziek? Eenzaam?

Behoeft een gesprek?

Meld het bij het pastoraat of bij:
Josje Kruijsen 024-6842267
Kruijsen-I@kpnplanet.nl
Willem Pelsler 024-3772146
wpelsler@telfort.nl

Aan de keukentafel

Iedere donderdagochtend kunt u
voor een kopje koffie of thee
tussen 10.00 – 12.00 uur terecht
in:

"Aan de keukentafel", een ruimte
in de Dominicuskerk (ingang
Groenewoudseweg).

Webmaster

Paul de Kerf
E-mailadres
✉ redactie@effataparochie.nl

Oproep

Wilt u informatie over verhuizing, geboorte, huwelijk en overlijden
doorgeven aan het secretariaat van het parochiecentrum. Als ook
verandering of wijziging van adres, telefoonnummer en e-mailadres:
post@effataparochie.nl

Rooster van Vieringen

2025	THEMA EN VIERING	VOORGANGERS	MUZIEK
zondag 25 mei 10.30 uur	6e zondag van Pasen Agapèviering <i>Handelingen 15, 1-2.22-29</i> <i>Johannes 14, 23-29</i>	Sanneke Brouwers Marleen Verstappen	Joseph Steenbrink Samenzang o.l.v. Annemiek van Nostrum
donderdag 29 mei 10.30 uur	Hemelvaart Agapèviering <i>Handelingen 1, 1-11</i> <i>Lucas 24, 46-53</i>	Zr. Nadia Kroon O.P. Agaath Ulrich	Muziek en Schola o.l.v. Luc-Jan Laarhoven
zondag 1 juni 10.30 uur	7e zondag van Pasen Eucharistieviering <i>Handelingen 7, 55-60</i> <i>Johannes 17, 20-24</i>	Eduard Kimman S.J. Koos Wilke	Thea Stadlander Schola o.l.v. Luc-Jan Laarhoven
zondag 8 juni 10.30 uur	Pinksteren Agapèviering <i>Handelingen 2, 1-11</i> <i>Johannes 14, 15-16;23b-26</i>	Hans Hamers O.P. Zr. Nadia Kroon O.P.	Joseph Steenbrink Schola o.l.v. Françoise Klaassen
zondag 15 juni 10.30 uur	H. Drie-eenheid Agapèviering <i>Spreuken 8, 22-31</i> <i>Johannes 16, 12-15</i>	Wim Rigtters Betty Smits van Sonsbeek	Muziek en Schola o.l.v. Françoise Klaassen
zondag 22 juni 10.30 uur	Sacramentsdag Agapèviering <i>Genesis 14, 18-20</i> <i>Lucas 9, 11b-17</i>	René Klaassen Agaath Ulrich	Joseph Steenbrink Samenzang o.l.v. Annemiek van Nostrum
zondag 29 juni 10.30 uur	HH Petrus en Paulus Agapèviering <i>Handelingen 12, 1-11</i> <i>Matteus 16,13-19</i>	Jan van der Wal Pieter-Theo Zuurbier	Marcel Becker Samenzang o.l.v. Françoise Klaassen
zondag 6 juli 10.30 uur	14e zondag van het jaar Eucharistieviering <i>Jesaja 66, 10-14c</i> <i>Lucas 10,1-12, 17-20</i>	Eduard Kimman S.J. René Klaassen	Thea Stadlander Schola o.l.v. Luc-Jan Laarhoven
zondag 13 juli 10.30 uur	15e zondag van het jaar Agapèviering <i>Deuteronomium 30, 10-14</i> <i>Lucas 10, 25-37</i>	Hans Hamers O.P. Marleen Verstappen.	Joseph Steenbrink Samenzang o.l.v. Françoise Klaassen
zondag 20 juli 10.30 uur	16e zondag van het jaar Agapèviering <i>Genesis 18, 1-10a</i> <i>Lucas 10, 38-42</i>	Wim Rigtters Betty Smits van Sonsbeek	Muziek en Schola o.l.v. Françoise Klaassen
zondag 27 juli 10.30 uur	17e zondag van het jaar Agapèviering <i>Genesis 18, 20-32</i> <i>Lucas 11, 1-13</i>	Peter Nissen Koos Wilke	Muziek en samenzang o.l.v. Françoise Klaassen

Deze uitgave is financieel mede mogelijk gemaakt door:

De Vinotheek www.vinotheek.nl

Gommers Nijmegen BV www.gommers.nl

Janssen Repro www.janssenrepro.nl

Reintjes Kaarsen www.reintjes.nl

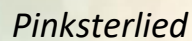
De KerfAdvocatuur www.dekerfadvocatuur.nl

Bloemisterij Het Molentje www.bloemisterijhetmolentje.nl

Klopper & Kramer Uitvaartcentrum Oud-Mariënboom www.KK.nl

Hoveniersbedrijf Han Janssen v.o.f. www.hanjanssen.nl

Plus Walraven www.plus.nl

The title 'Pinksterlied' is centered on the page. The background is a soft, ethereal gradient of purple and pink, with several white butterflies scattered across it, particularly in the upper left and lower right corners.

Pinksterlied

*Wat altijd is geweest, het waaien van de geest,
gebeurt aan ons vandaag.
Dat vuur van het begin, wij ademen het in,
Gods woord dat antwoord vraagt.
Die in de stilte sprak, het noodlot onderbrak
en baande nieuwe wegen,
Hij is nog niet verstomd, Hij zoekt naar ons, Hij komt
in mens na mens ons tegen.*

*Het meeste gaat voorbij,
maar meer en meer wordt Hij
de toekomst die ons wacht.
Bij Hem is geen verraad, Hij zelf heeft ons gemaakt,
Hij peilt en proeft ons hart.
Wij leven zijn bestaan, zijn ongekende naam
aanschouwen wij van verre.
Zijn zwijgen is van goud, zijn woord is ons behoud
in leven en in sterven.*

*Als alles is volbracht zal Hij voor ons een stad
van brood en spelen zijn.
De stok die ons regeert, de dood zal zijn gekeerd,
wij zullen mensen zijn.
Hij geeft een nieuw gezicht aan duisternis en licht
aan alles wat wij deden.
Hij maakt zijn woorden waar, wij spreken met elkaar
een taal van hoop en vrede.*

Huub Oosterhuis